

47

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
гр. София, 04.05.2011 г.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 43-ти състав,
в закрито заседание на четвърти май две хиляди и единадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

като разгледа докладваното от съдията гражданско дело № 16447 по описа за 2011 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250, ал.1 ГПК (отм.) вр. §2, ал.9 ГПК.

Образувано е по молба на Я. [REDACTED] БГН [REDACTED], с адрес: гр. София, ул. „Майор Юрий Гагарин“ [REDACTED] вх.А, [REDACTED] аг. [REDACTED] с правна квалификация чл.250, ал.1 ГПК (отм.) за спиране на производството по изпълнително дело №20118380401690 на частен съдебен изпълнител Милен Бъзински.

Молителят твърди, че с издаден изпълнителен лист по гр.д. № 19490/2006 г. на СРС, 77 състав е осъден на основание чл.237 ГПК (отм.) да заплати на „Топлофикация - София“ ЕАД сума в размер от 1360,17 лева – главница за периода м.11.1997 г. – м.01.2000 г., като въз основа на изпълнителния лист образувано изп. дело №20118380401690 на частен съдебен изпълнител Милен Бъзински. До длъжника Я. [REDACTED] в е изпратена призовка за доброволно изпълнение, връчена му лично на 30.03.2011 г.. В рамките на законоустановения 7-дневен срок, длъжникът е поискал спиране на изпълнителното производство, като във възражението си, е изложил твърдения, че сумата, предмет на изпълнителното дело не се дължи, тъй като е погасена по давност.

Към молбата са представени писмени доказателства - издаден изпълнителен лист, покана за доброволно изпълнение, които са достатъчни за обосноваване възражението за недължимост на сумата, поради което и молбата е основателна.

По реда на чл.250 ГПК (отм.) длъжникът може да предяви единствено възражения, обосноваващи извод, че не дължи присъдената сума, който извод следва да произтича от представени убедителни писмени доказателства или алтернативно да представи надлежно обезпечение за кредитора. Тъй като принудителното изпълнение е започнало въз основа на несъдебно изпълнително основание, изпълняемото право не е установено със сила на пресъдено нещо, длъжникът може да оспорва вземането с всички възражения, които би могъл на противопостави на кредитора. За да е основателно възражение за несъществуване на изпълняемото право, същото следва да е подкрепено с писмени доказателства, които да обуславят извод за вероятното несъществуване на вземането.

Производството по чл. 250 ГПК обаче няма за цел да установява по несъмнен начин и окончателно действителното фактическо и правно положение между страните. Предназначението му е да се установи наличието на сериозен правен спор между вискателя и длъжника относно съществуването на вземането. С оглед на това законът въвежда изискването за писмени доказателства или обезпечение, тъй като в противен случай би се стигнало до възможност за спиране на изпълнението само въз основа на голословно оспорване, което влиза

в пряко противоречие с функцията на несъдебните изпълнителни основания по чл. 237, б. "в-и" ГПК (отм.) да осигуряват възможност за бързо и ефективно събиране на вземането, без същото да е установено със съдебно решение.

Поради това тежестта за доказване на възраженията по чл. 250 ГПК(отм.) пада изцяло върху длъжника независимо от вида и характера на съответното възражение. Длъжникът трябва да докаже, че действително е налице спор между страните, като представи убедителни писмени доказателства в подкрепа на оспорването си. Ако не разполага с такива, има възможността да представи надлежно обезпечение, което също може да представлява доказателство за сериозността на оспорването, като същото следва да бъде представено при подаване на молбата.

В Определение № 1 от 12.01.2009 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1974/2008 г., V ГО, ГК, е прието, че предмет на производството по чл. 250 ГПК (отм.) е спиране на изпълнението по направено възражение от длъжника, че не дължи вземането по изпълнителния лист, издаден по несъдебно изпълнително основание, което следва да е подкрепено с убедителни писмени доказателства. В това производство съдът проверява дали са налице условията за спиране, т.е. дали има убедителни писмени доказателства, които сочат на недължимост на вземането, но той не се произнася по несъществуване на вземането. По този въпрос това определение не създава сила на присъдено нещо. Съществуването на вземането е предмет на установителния иск, който възискателят следва да предяви в определения му срок на основание чл. 252 ГПК. Решението по този иск, или по иск по чл. 254 (ако определения срок е пропуснат) има сила на присъдено нещо относно съществуването на вземането. Действително, длъжникът може да направи възражение за погасителна давност с възражението по чл. 250 ГПК, но съдът в това производство преценява вероятната основателност на това възражение само с оглед това дали да допусне спиране на изпълнението, без да се произнася по същество по това възражение, което е предмет на иска по чл. 252, или 254 ГПК (отм.).

В настоящия случай длъжникът е представил убедителни доказателства в подкрепа на възражението си, че вземането е погасено по давност, тъй като претендираното вземане е за задължения до 01.2000 г., а молбата за издаване на изпълнителен лист е депозирана през 2006 г., което е достатъчно за настоящия състав да приеме, че направеното от длъжника възражение по реда на чл.250, ал.1 ГПК (отм.) е подкрепено с убедителни писмени доказателства, от които да се направи извод за недължимост на присъдената сума, поради което молбата за спиране на изпълнението, е основателна. На възискателя следва да се даде срок в едномесечен срок да предяви иск за установяване на вземането си, принудително събирано в производството по изпълнително дело №20118380401690 на частен съдебен изпълнител Милен Бъзински, като при неизпълнение, изпълнителният лист, ще бъде обезсилен.

Така мотивиран, Софийският районен съд

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА, на основание чл.250, ал.1 ГПК (отм.) производството по изпълнително дело №20118380401690 на частен съдебен изпълнител Милен

Бъзински, по възражение на Я. [REDACTED] с адрес: гр. София, ул. „Майор Юрий Гагарин“ № [REDACTED] вх.А, е [REDACTED]

Дава едномесечен срок на взискателя „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046 да предяви иск по чл. 252 ГПК за установяване на вземането си, считано от влизане в сила на настоящото определение, като му указва, че при непредявяване на иска изпълнителният лист ще бъде обезсилен.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред СГС в 7-дневен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: